

Jezus en de sabbat, wij en de zondag – terugblik bij zondagavond 22 januari 2023

De evaluatie van de 'Zondagswet' door de landelijke overheid een aantal jaar geleden, leverde twee opvallende (?) resultaten op. De eerste is dat tweederde van het personeel dat op zondag werkt daar graag vanaf wil. De tweede is dat van degenen die op zondag niet hoeven te werken, zelfs negentig procent zondagswerk helemaal niks vindt. Enerzijds opvallend, anderzijds ook niet als je kijkt naar de keuze die je zelf zou maken, toch? Gelukkig werd in de Tweede Kamer toegezegd te kijken of het nodig is om werknemers beter bekend te maken met hun wettelijke recht om zondagsarbeid te weigeren. Het is maar dat u het weet!

Als christenen hebben we het heel gemakkelijk. God heeft in Zijn wijsheid voorgeschreven dat het na zes dagen werken goed is om één dag te rusten. Om te focussen op God. En waar kan dat beter dan in de kerk? Alle tijd en ruimte om twee keer naar de kerk te gaan. Daarom hebben we hier zondagavond met elkaar over nagedacht. Hieronder een uitgebreide terugblik. De hele preek/dienst is terug te kijken/luisteren via www.kerkdienstgemist.nl De zondag eren/heiligen, is slechts een kwestie van God vertrouwen en gehoorzamen, toch? Want wat is er lastig en moeilijk aan om één dag helemaal tot rust te komen, uit je doen te raken? En toch, ook veel christenen vinden het lastig en moeilijk. En missen daarbij het doel van Gods plan met ons mensen. En je doel missen, dat is zonde. Daarom een poging om uit te leggen welk geweldig cadeau wij (nog) van God ontvangen als Hij zegt: *"Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HEER uw God. Dan zult u geen enkel werk doen. U, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slavin, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is."* En dan wordt verwezen naar de scheppingsdagen.

Want helemaal aan het begin van de Bijbel, in Genesis 2:2-3, lezen we hoe God na zes dagen werken, rust op de zevende dag. Nadat de mens op de zesde dag geschapen is, rust God een dag. De eerste dag van de mens is dus een... rustdag. Jaren later, als het volk Israël door God wordt bevrijd uit de slavernij in Egypte, waar ze alle dagen keihard moesten werken, krijgen ze een cadeau van God. Na zes dagen werken één dag rust. Niet alleen voor zichzelf, maar ook voor hun slaven en dieren. Alles en iedereen gaat in de ruststand. Wat een rust, wat een verademing, wat een feest zal dat geweest zijn.

Dankzij God (de Bijbel, de kerk, de christelijke traditie in Nederland) begint onze week ook met rusten. Voordat wij beginnen, zegt God: *pak je rust en geniet van mij, van mijn schepping! Je bent niet afhankelijk van je eigen zwoegen, maar van mijn goedheid.* Beseffen we nog hoe uniek dat cadeau is?!

De eerste christenen uit de heidenen hadden helemaal geen rustdag, ze werkten zeven dagen in de week en kwamen zondags in alle vroegte en later op de avond bij elkaar. Door keizer Constantijn, die tot geloof komt, wordt de zondag een verplichte rustdag met een verbod om te werken. Daardoor konden de christenen overdag bij elkaar komen, want niemand hoefde meer te werken. Nog steeds bezitten we dat voorrecht. Maar de zondag als rustdag is niet van alle tijden en alle plaatsen.

De christelijke zondag is niet de joodse sabbat. Wel hebben we elementen overgenomen. Zo is het een speciale dag voor God. Of noem het een kerkendag met de concentratie op God en Hem dienen, het samenkomen als huisgezin van God. Saai?! Helaas is dat voor sommigen wel de beleving geworden/geweest. Maar dat kan veranderen...

Stel: over twintig jaar is het over, is de zondag weer een gewone werk- en schooldag, zouden we dan niet spijt hebben hoe we dat hebben laten gebeuren? Als we weer om 6.00u of om 20.00u bij elkaar moeten komen, zouden we dan geen heimwee hebben naar nu? Stralen wij nu dankbaarheid uit over een hele dag vrij om naar de kerk te gaan en leven we er ook naar? Vieren wij de zondag als teken van de nieuwe schepping waar we naar toeleven? Op zondag kunnen we alvast wennen aan de eeuwige sabbatsrust. Nooit meer zwoegen en ploeteren, slaven en draven, maar rusten, ontspannen, recreëren.

Misschien dat sommigen minder negatief moeten spreken over Gods cadeau; de zondag. Misschien dat ze meer moeten genieten van het samenkomen als gezin, meer moeten werken aan het familiegevoel. Misschien dat anderen meer moeten investeren in trouw en volharding bij het samenkomen?

En ja, één dag niet werken, betekent één dag minder verdienen. Maar het laat zien dat je werkelijk op God vertrouwt. Dat het cadeau van God het allermooiste is, als centrum van je week, van je leven is. Zonder God was er geen zondag als rustdag. Dan is het toch niet raar als Hij vraagt om in het middelpunt te staan?! We belijden dat ons leven van God is. Alle dagen, met de zondag als specifieke dag om ons op God te focussen, Gever en Onderhouder van al het leven.

Heb je het zo wel eens bekeken? De zondag als Gods cadeau? Een rustdag om te rusten, genieten, ontspannen... En dan wordt het spannend. Want wat ga je dan wel en wat ga je dan niet doen op zo'n rustdag?

Maak van jouw zondag een dag met God. Doe er alles aan om God te ontmoeten... Je hebt er de hele dag de tijd voor. Zondag is dus niet een dag regeltjes en verboden, al is dat er misschien soms wel van gemaakt. Het christelijke geloof gaat niet om het perfect uitvoeren van regels, maar om het leven naar Gods bedoeling met die regels. En die bedoeling begrijp je pas echt als je God liefhebt met alles wat in je is. Alleen dan kun je maximaal genieten van Gods cadeau, pas dan begrijp je de regeltjes die God heeft gegeven om niet het doel te missen van

zijn geschenk. God geeft daarvoor regeltjes, een beknopte handleiding, om van het leven en de zondag te genieten zoals Hij het wil als Gever/Bedenker ervan. Je eert God dus niet door op te komen voor de zondagsrust als je tegelijk de Gever en Bedenker ervan niet van harte liefhebt.

Veel kerkmensen vinden regeltjes fijn, omdat ze ten diepste bang zijn om fouten te maken. Als je nu maar de regeltjes houdt, dan zal God wel tevreden zijn. Dan schuil je achter de regeltjes, heb je een saai leven en is iedereen fout die de regeltjes niet houdt.

Jezus wil dat je Hem leert kennen, dat je bij Hem wilt horen, Hem wilt gaan dienen en bereid bent om God lief te hebben boven alles en de naaste als jezelf. En Paulus schrijft : *Alle dingen zijn mij geoorloofd/toegestaan, maar niet alle dingen zijn nuttig, maar niet alle dingen bouwen op.* Geen regeltjes volgen, maar Jezus volgen. Niet afbreken, maar opbouwen. Je hart laten spreken waarin God met zijn Geest wil wonen en werken.

Wat is het ideale kind? Het kind dat de regels van de ouders opvolgt zonder liefde, maar omdat het moet? Of het kind dat zielsveel van de ouders houdt, maar in spontaniteit en met de beste bedoelingen wel eens wat regeltjes overtreedt? Ik ben in de eerste plaats vader van drie kinderen en ik houd zielsveel van ze. Ik ben hun papa, ze houden ook heel veel van mij. Als ik werk dan gaat de deur van de werkkamer dicht. Maar ik vind het prachtig als ze even komen kijken, zonder kloppen binnen komen stormen. Dan overtreden ze de regels, maar ik vind het geweldig, hun spontaniteit, hun liefde.

Dus focus je op Jezus, heb God lief boven alles en de naaste als jezelf. Daarna ga je pas begrijpen wat je met zijn regels moet doen.

Zondag is dus volop feest. Zondag is positief, ontspannen, enthousiast, niet krampachtig, bang houden van geboden. Hopelijk helpt de kerk(dienst) bij het verstaan van je roeping. Focussen op Gods plan.

God rust niet tot alles goed zal zijn, dat is ongehoord, dat hoor je alleen in de kerk. De kerkgang scherpt je focus voor de rest van de week, de invulling van je verdere leven. Hoe meer je naar de kerk gaat, bidt, zingt, hoe beter je daar een weg in vindt. Denk niet te snel dat je het wel zonder kerk/geloof wel redt. Want in de kerk, binnen het christelijke geloof, ontvang je tips en trucs. Je hoeft het niet alleen te doen, God wil met zijn goede Geest in je hart, in je leven werken.

Doe je op de zondag kwaad of goed? Heeft wat jij doet positieve of negatieve invloed op het leven van iemand anders? Vraag je bij alles af: zijn de gevolgen van wat ik nu doe positief of negatief voor mensen om me heen? Zonder Jezus word je weer een slaaf van wetjes, slaaf van anderen, zoals het volk Israel in Egypte. En dan wordt je zondag een hel, een dag zonder God. Doe daarom geen werk dat de andere dagen vult, laat de zondag anders zijn dan anders. Je moet uit je doen raken, je blik laten verruimen. Geniet van die vrije tijd en wees er zuinig op. Laat niet gebeuren dat vrije tijd je moe maakt. En soms moet je dan radicaal zijn om je gezin, je rust, je omgang met God te beschermen. Bijvoorbeeld om er voor te kiezen dat het de dag voor je gezin is, en niet voor allemaal andere dingen, zoals feestjes en andere sociale 'verplichtingen'.

De rest van week gaat over de macht van de werkelijkheid, de zondag gaat over Gods macht over de werkelijkheid. Probeer het eens zonder social media, email, internet, mobiel. Geniet van de mensen om je heen. Het gaat niet goed als de zondag, het cadeau van God, geen feestdag is.

Maak je niet druk om wat anderen doen of wat anderen denken over jouw zondagsinvulling. Dat is iets tussen God en jou. Doe er als (groot)ouders alles aan om te laten zien wat het mooie van de zondag is.

Dat het cadeau van God uniek is en anderen jaloers moet maken.

Als je een dag later iets belangrijks hebt, waar je heel erg naar uit kijkt, bijvoorbeeld een bruiloft van een vriend. Dan ga je niet te laat naar bed, je wilt niet met een kater opstaan, niet ongeïnteresseerd zijn. Alles draait de dag ervoor al om het feest dat gaat komen. Nergens in de Bijbel staat dat je voor 0.00u in bed moet liggen, nergens staat dat je om 9.30u in de kerk moet zitten, of dat je twee keer naar de kerk moet. Nergens staat dat je zondags niet naar het zwembad mag, niet mag winkelen. Maar als we de zondag als christenen als vrije dag willen houden, moeten we wel laten zien dat we die dag nodig hebben om tot rust te komen, God de Gever van al het leven, te eren en beter te leren kennen.

Maak anderen jaloers op maandag. Nee, ik hoefde gister helemaal niets. Geen huiswerk voor mij op zondag, want ik heb zondag vrij gekregen. Ik ben niet weg geweest, maar gewoon relaxt gedaan. En oh ja, en ik heb ook gelezen hoe je nog gelukkiger kunt worden, gesproken met de Bedenker van het leven en in de kerk gevierd dat we zondag als cadeau van God hebben gekregen. Daarom ben ik zo fris en fruitig op maandagmorgen.

En na een drukke week, kan je op zondag inhalen wat je afgelopen week vergeten bent aan bidden, Bijbellezen en nadenken. Gods cadeau om uit te rusten, te feesten, te genieten, kan niet zonder uitleg. Geen lijstjes met wat wel/niet mag. Wel huiswerk om over na te denken, met elkaar over te praten, samen mee aan de slag te gaan. Hoe leer je Hem telkens beter kennen? Waar eer je God het meeste mee? Hoe wordt Gods ideaal van de zondag, zijn cadeau, nog meer werkelijkheid in jouw leven, ook op zondag? Hoe zorg je dat anderen daar ook maximaal van kunnen genieten?

Aan God zal het niet liggen, God maakt vrij! Hij heeft ons in de vrijheid gezet en ons heil, geluk, gerealiseerd. De vraag is: ga je mee in Gods plan met zijn cadeau voor jou?! Hoe kunnen wij in 2023 invulling geven aan Gods woorden: *“Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HEER uw God. Dan zult u geen enkel werk doen. U, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slavin, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is?!”*